

In the Heart of Gaza

1. Shmuel I, 27

א וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-לְבוּ, עֲתָה אֶסְפָּה יוֹם-אֶחָד בְּיַד-שָׂאוּל; אִין-לִי טוֹב כִּי הִמְלִיט אֶמְלִיט אֶל-אַרְץ פְּלִשְׁתִּים, וְנוֹאֵשׁ מִמֶּנִּי שָׂאוּל לְבַקֵּשׁנִי עוֹד בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל, וְנִמְלִטֹתִי, מִיָּדוֹ.

1 And David said in his heart: 'I shall now be swept away one day by the hand of Saul; there is nothing better for me than that I should escape into the land of the Philistines; and Saul will despair of me, to seek me any more in all the borders of Israel; so shall I escape out of his hand.'

ב וַיָּקָם דָּוִד--וַיַּעֲבֹר הוּא, וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ: אֶל-אֲכִישׁ בֶּן-מַעוּזָה, מֶלֶךְ גֹּת.

2 And David arose, and passed over, he and the six hundred men that were with him, unto Achish the son of Maach, king of Gath.

ג וַיָּשֶׁב דָּוִד עִם-אֲכִישׁ בְּגֹת הוּא וְאֲנָשָׁיו, אִישׁ וּבֵיתוֹ: דָּוִד, וְשְׁתֵּי נָשָׁיו, אַחִינוֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית, וְאַבִּיגַיִל אִשְׁת-נָבָל הַכַּרְמֵלִית.

3 And David dwelt with Achish at Gath, he and his men, every man with his household, even David with his two wives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the Carmelitess, Nabal's wife.

ד וַיִּגַּד לְשָׂאוּל, כִּי-בָרַח דָּוִד גֹּת; וְלֹא-יוֹסֵף יִסֹּף עוֹד, לְבַקֵּשׁוֹ.

4 And it was told Saul that David was fled to Gath; and he sought no more again for him.

ה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲכִישׁ, אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ-לִי מְקוֹם בְּאַחַת עָרֵי הַשָּׂדֶה--וְאֲשָׁבָה שָׁם; וְלָמָּה יֵשֵׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה, עִמָּךָ.

5 And David said unto Achish: 'If now I have found favour in thine eyes, let them give me a place in one of the cities in the country, that I may dwell there; for why should thy servant dwell in the royal city with thee?'

ו וַיִּתֵּן-לוֹ אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא, אֶת-צִקְלָג; לָכֵן הָיְתָה צִקְלָג לְמַלְכֵי יְהוּדָה, עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

6 Then Achish gave him Ziklag that day; wherefore Ziklag belongeth unto the kings of Judah unto this day.

ז וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים, אֲשֶׁר-יָשָׁב דָּוִד בְּשָׂדֶה פְּלִשְׁתִּים--יָמִים, וְאַרְבָּעָה חֳדָשִׁים.

7 And the number of the days that David dwelt in the country of the Philistines was a full year and four months.

ח וַיַּעַל דָּוִד וְאֲנָשָׁיו, וַיִּפְשְׁטוּ אֶל-הַגִּשּׁוּרִי וְהַגְּרָזִי וְהַגִּזְרִי וְהָאֲמַלֵּקִי: כִּי הֵנָּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר מֵעוֹלָם, בּוֹאֵדָה שׁוּרָה, וְעַד-אַרְץ מִצְרַיִם.

8 And David and his men went up, and made a raid upon the Geshurites, and the Gizrites, and the Amalekites; for those were the inhabitants of the land, who were of old, as thou goest to Shur, even unto the land of Egypt.

ט וְהָכָה דָּוִד אֶת-הָאָרֶץ, וְלֹא יָחִיָּה אִישׁ וְאִשָּׁה; וְלָקַח צֹאן וַיִּבְקַר וַיְחַמְרִים וַיִּגְמְלִים, וּבְגָדִים, וַיָּשֶׁב, וַיָּבֵא אֶל-אֲכִישׁ.

9 And David smote the land, and left neither man nor woman alive, and took away the sheep, and the oxen, and the asses, and the camels, and the apparel. And he returned, and came to Achish.

י וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ, אֶל-פְּשֻׁטָתָם הַיּוֹם; וַיֹּאמֶר דָּוִד, עַל-נֶגֶב יְהוּדָה וְעַל-נֶגֶב הַיִּרְחֵמְאֵלִי, וְאֶל-נֶגֶב, הַקֵּינִי.

10 And Achish said: 'Whither have ye made a raid to-day?' And David said: 'Against the South of Judah, and against the South of the Jerahmeelites, and against the South of the Kenites.'

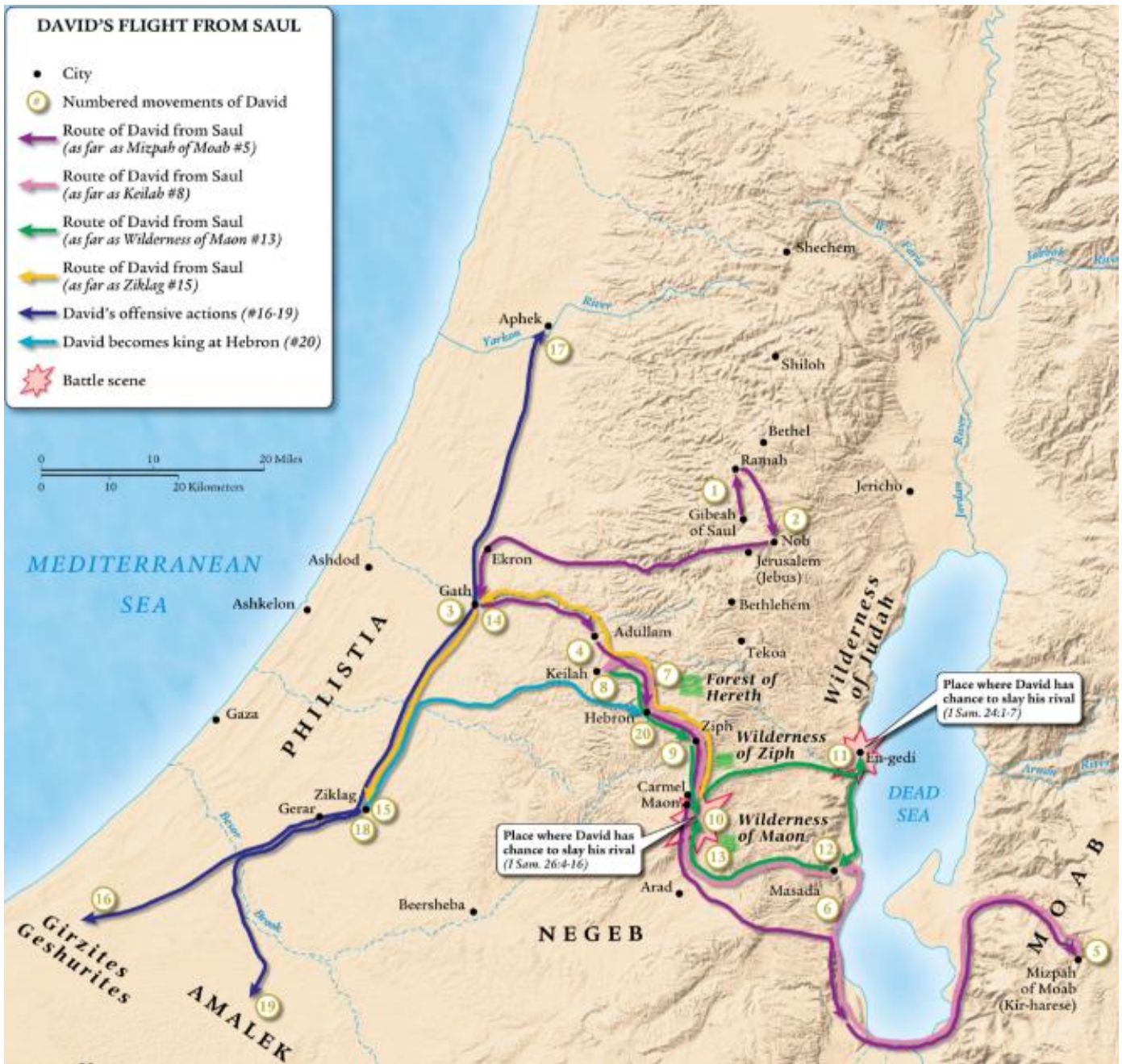
יא וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא-יָחִיָּה דָּוִד, לְהָבִיא גֹת לְאִמֹר--פֶּן-יִגְדוּ עֲלֵינוּ, לְאִמֹר: כֹּה-עָשָׂה דָּוִד, וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ, כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר יָשָׁב בְּשָׂדֶה פְּלִשְׁתִּים.

11 And David left neither man nor woman alive, to bring them to Gath, saying: 'Lest they should tell on us, saying: So did David, and so hath been his manner all the while he hath dwelt in the country of the Philistines.'

יב וַיֵּאֱמֶן אֲכִישׁ, בְּדוֹד לְאִמֹר: הֲבֵאֵשׁ הַבְּאִישׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, וְהָיָה לִי לְעַבְד עוֹלָם.

12 And Achish believed David, saying: 'He hath made his people Israel utterly to abhor him; therefore he shall be my servant forever.'

2. Map of David's Flight from Shaul

3. Yehoshua 15:21, 45-47

כא ויהיו הערים, מקצה למטה בני-
יהודה, אל-גבול אדום, בנגבה--קבצאל
ועדר, ויגור.

מה עקרון ובנותיה, ונחצריה.

מו מעקרון, וימה: כל אשר-על-יד
אשדוד, ונחצריהן.

מז אשדוד בנותיה ונחצריה, עזה בנותיה
ונחצריה--עד-נחל מצרים; והים הגדול,
וגבול.

21 And the cities at the uttermost part of the tribe of the children of Judah toward the border of Edom in the South were Kabzeel, and Eder, and Jagur;

45 Ekron, with its towns and its villages;

46 from Ekron even unto the sea, all that were by the side of Ashdod, with their villages.

47 Ashdod, its towns and its villages; Gaza, its towns and its villages; unto the Brook of Egypt, the Great Sea being the border thereof.

4. **Malbim, Shmuel I, 27:8**

שהנה יושבות הארץ מעולם, מימות יהושע והם מן השבע עממין שקיים בהם מצות לא תחיה כל נשמה על זה אמר
בואכה שורה וכו' כמוזכר בספר יהושע:

5. **Divrei Hayamim I, 12:1-2, 9, 18-19**

א וְאֵלֶּה, הַבָּאִים אֶל-דָּוִד לְצִיִּקְלָג, עוֹד
עָצוּר, מִפְּנֵי שָׂאוּל בֶּן-קִישׁ; וְהֵמָּה,
בְּגִבּוֹרִים, עֲזָרִי, הַמִּלְחָמָה.

1 Now these are they that came to David to Ziklag, while he was yet shut up because of Saul the son of Kish; and they were among the mighty men, his helpers in war.

ב נִשְׁקֵי קֶשֶׁת, מִיְּמִינִים וּמִשְׂמָאלִים
בְּאַבְנִים, וּבַחֲצִים, בְּקֶשֶׁת--מֵאַחֵי שָׂאוּל,
מִבְּנֵימֶן.

2 They were armed with bows, and could use both the right hand and the left in slinging stones and in shooting arrows from the bow; they were of Saul's brethren of Benjamin.

ט וּמִן-הַגִּדִּי נִבְדְּלוּ אֶל-דָּוִד לְמַצַּד מִדְּבָרָה
גְּבֵרֵי הַחַיִל, אֲנָשֵׁי צָבָא לְמִלְחָמָה--עֲרֻכֵי
צִנָּה, וְרִמָּח; וּפְנֵי אַרְיֵה פְּנִיָּהֶם, וְכַצְּבָאִים
עַל-הַהָרִים לְמַהֵר.

9 And of the Gadites there separated themselves unto David to the stronghold in the wilderness, mighty men of valour, men trained for war, that could handle shield and spear; whose faces were like the faces of lions, and they were as swift as the roes upon the mountains;

ח וַיֵּצֵא דָוִד, לַפְּנִיָּהֶם, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם,
אִם-לְשָׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי לְעֲזָרְנִי יְהִי-לִי
עֲלֵיכֶם לִבָּב לְיַחַד; וְאִם-לְרִמּוֹתַי לְצָרִי,
בְּלֹא חֶמֶס בְּכַפִּי, יֵרָא אֱלֹהֵי אֲבוֹתַינִו,
וַיֹּכַח.

18 And David went out to meet them, and answered and said unto them: 'If ye be come peaceably unto me to help me, my heart shall be knit unto you; but if ye be come to betray me to mine adversaries, seeing there is no wrong in my hands, the God of our fathers look thereon, and give judgment.'

יט וְרוּחַ לְבָשָׂה, אֶת-עַמְשֵׁי רֹאשׁ
הַשְּׁלוֹשִׁים הַשְּׁלִישִׁים, לָךְ דָּוִד וְעַמְדָּךְ בֶּן-
יִשִׁי, שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לְעֲזָרְךָ כִּי
עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ; וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד, וַיִּתְּנֵם
בְּרֹאשֵׁי הַגִּדּוֹד.

19 Then the spirit clothed Amasai, who was chief of the captains: Thine are we, David, and on thy side, thou son of Jesse; peace, peace be unto thee, and peace be to thy helpers; for thy God helpeth thee. Then David received them, and made them captains of the band.

6. **Radak, Divrei Hayamim I, 12:19**

ורוח לבשה את עמשי. רוח הרצון

7. **Rashi, Divrei Hayamim I, 12:19**

ואמר לך דוד אתה אומר אם לשלום באתם ודאי לשלום באנו אליך ועמד בן ישי. אנו רוצים להיות עמך ולעזרך:

8. **Ibid.**

ויקבלם דוד. לאותם בני בנימין ויתנם בראשי הגדוד שלו:

9. **Malbim, Shmuel I, 27:8**

כי הנה יושבות הארץ, באר שפשט על אומות האלה מפני שהיו יושבות הארץ ועל ידי כן היה להם תגר עם פלשתים
כדרך השכנים ולא יקפידו פלשתים על שנלחם בהם

10. **Shmuel I, 28:1-2**

א וַיְהִי, בַּיָּמִים הָהֵם, וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים
אֶת-מַחֲנֵיהֶם לְצָבָא, לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל;
וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ, אֶל-דָּוִד, יָדַע תְּדַע כִּי אֶתִּי
תִּצָּא בְּמַחֲנֶה, אֶתְּךָ וְאֶנְשֵׁיךָ.

1 And it came to pass in those days, that the Philistines gathered their hosts together for warfare, to fight with Israel. And Achish said unto David: 'Know thou assuredly, that thou shalt go out with me in the host, thou and thy men.'

ב וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-אַכִּישׁ, לָכֵן אֶתְּךָ תְּדַע,
אֶת אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ; וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ, אֶל-
דָּוִד, לָכֵן שָׁמַר לְרֹאשֵׁי אֲשֵׁימְךָ, כָּל-
הַיָּמִים.

2 And David said to Achish: 'Therefore thou shalt know what thy servant will do.' And Achish said to David: 'Therefore will I make thee keeper of my head for ever.'

11. Midrash Tehillim 34

ויקם דוד ויברח מפני שאול. אמר לו הקב"ה דוד אצל אכיש אתה הולך אתמול הרגת גלית ואחיו של גלית **שומר ראשו של אכיש** הוא ועדין לא נסתפג דמו ואתה הולך אצלו וחרבו בידך.

12. Abarbanel, Shmuel I, 28

ואתה תראה שהיו דברי דוד סתומים באמרו אתה תראה אשר יעשה עבדך, והוא שאכיש הבינו על הגבורות אשר יעשה, ודוד לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשוב, כי אם להציל את אכיש ולהגין עליו שלא יכוהו, ולא להלחם בישראל.

13. R' Yigal Ariel, Oz Melech, 119-120

אם כי הדבר לא פורש בכתובים, אין בו כדי להפתיע. האבות הלכו אל הפלשתים וחזרו ושבו לשם אף-על-פי שקשר זה נכשל פעם אחר פעם. נראה כאילו נדחפו דחף עליון, המחייב את הקשר עם הפלשתים. יחסם של הפלשתים היה יחס מורכב שיראת-כבוד וקנאה, חסד ושנאה, ברית ומשטמה שמשו בו בערבוביה. גם שמשון, אשר החל להושיע את ישראל מיד פלשתים, נתבע ללכת אליהם. הוא ירד תמנתה להתחתן בבנותיהם - **ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא, כי-תאנה הוא-מבקש**². שמשון כרת ברית-נישואין עם פלשתים, ומשזו הופרה חויבו בנקמתו.

ירידתו של דוד אל פלשתים היא איפוא הליכה בעקבות האבות.

14. Malbim, Shmuel I, 27:2

ויקם דוד ויעבר הגם שכאשר ברח תחלה אל אכיש היה בסכנה (כנ"ל כ"א) אז בא יחידי וחשדו שבא כמרגל וגם לא היה מקוה תועלת מאיש אחד, לא כן עתה שבא עם שש מאות איש שלא נחשדו למרגלים והיה מקוה שיהיו מאנשי חילו ליום קרב ומלחמה, וזה שכתוב ויעבר **הוא ושש מאות איש**:

15. Shmuel I, 17:23

כג והוא מדבר עמם, והנה איש הגבים עולה **גלית הפלשתי** שמו **מגת** ממערכות פלשתים, וידבר, כדברים האלה; וישמע, דוד. 23 And as he talked with them, behold, there came up the champion, the Philistine of Gath, Goliath by name, out of the ranks of the Philistines, and spoke according to the same words; and David heard them.

16. Shmuel II, 1:20

כ אל-תגידו בגת, אל-תבשרו בחוצות אשקלון: פן-תשמחנה בנות פלשתים, פן-תעלזנה בנות הערלים. 20 Tell it not in Gath, publish it not in the streets of Ashkelon; lest the daughters of the Philistines rejoice, lest the daughters of the uncircumcised triumph.

17. Radak, Shmuel II, 1:20

אל תגידו. זה הוא על דרך הקינה כי יודעים היו כי הם היו הורגים ישראל במלחמה וכן אמר מיכה הנביא על דרך קינה בגת אל תגידו:

18. Shemot 13:17

יז ויהי, בשלח פרעה את-העם, ולא-נחם אלהים דרך ארץ פלשתים, כי קרוב הוא: כי אמר אלהים, פן-ינחם העם בראתם מלחמה--ושבו מצרימה. 17 And it came to pass, when Pharaoh had let the people go, that God led them not by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said: 'Lest peradventure the people repent when they see war, and they return to Egypt.'

19. Shemot Rabba, Beshalach 20:11

ולא נחם אלהים דרוך ארץ פלשתים, למה, אלא שטעו שכטו של אפרים ויצאו ממצרים עד שלא שלם הקץ, ונהרגו מהם שלשים רבוא. ולמה נהרגו, שחשבו מיום שנדבר עם אברהם בין הבתרים וטעו שלשים שנה, שנאמר (תהלים עז, ט): בני אפרים נושקי רומי קשת, לולי שטעו לא יצאו, מי היה חפץ להוציא אל הורג בניו, אפרים, שנאמר (הושע ט, יג): ואפרים להוציא אל הורג בניו, ונהרגום פלשתים, שנאמר (דברי הימים א ז, כ כא): ובני אפרים שותלח, ונהרגום אנשי גת. והיו עצמותיהם שטוחין בדרוך חמרים חמרים, שכבר היה להם שלשים שנה שיצאו עד שלא יצאו אחיהם ממצרים. אמר הקדוש ברוך הוא אם יראו ישראל עצמות בני אפרים שטוחין בדרוך יחזרו למצרים... אמר הקדוש ברוך הוא איני מתנחם עד שאנקם נקמתן של בני אפרים, שנאמר: ולא נחם אלהים.

20. Bereishit 21:27-32

כז ויקח אברהם צאן ופקר, ויתן לאבימלך; ויכרתו שניהם, ברית.	27 And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto Abimelech; and they two made a covenant.
כח ויצב אברהם, את-שבע כבשת הצאן-- לבדהו.	28 And Abraham set seven ewe-lambs of the flock by themselves.
כט ויאמר אבימלך, אל-אברהם: מה הנה, שבע כבשת האלה, אשר הצבת, לבדנה.	29 And Abimelech said unto Abraham: 'What mean these seven ewe-lambs which thou hast set by themselves?'
ל ויאמר--כי את-שבע כבשת, תקח מנידי: בעבור תהיה-לי לעדה, כי חפרתי את-הבאר הזאת.	30 And he said: 'Verily, these seven ewe-lambs shalt thou take of my hand, that it may be a witness unto me, that I have digged this well.'
לא על-כן, קרא למקום ההוא--באר שבע: כי שם נשבעו, שניהם.	31 Wherefore that place was called Beer-sheba; because there they swore both of them.
לב ויכרתו ברית, בבאר שבע; ויקם אבימלך, ויפכל שר-צבאו, וישבו, אל-ארץ פלשתים.	32 So they made a covenant at Beer-sheba; and Abimelech rose up, and Phicol the captain of his host, and they returned into the land of the Philistines.

21. Yehoshua 13:1-3

א ויהושע זקן, בא בימים; ויאמר יהוה אליו, אתה זקנתה באת בימים, והארץ נשארה הרבה-מאד, לרשתה.	1 Now Joshua was old and well stricken in years; and the LORD said unto him: 'Thou art old and well stricken in years, and there remaineth yet very much land to be possessed.
ב זאת הארץ, הנשארת: כל-גלילות הפלשתים, וכל-הגשורים;	2 This is the land that yet remaineth: all the regions of the Philistines, and all the Geshurites;
ג מן-השיחור אשר על-פני מצרים, ועד גבול עקרון צפונה--לכנעני, תחשב; חמשת סריגי פלשתים, העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי, והעקרוני, והעוים.	3 from the Shihor, which is before Egypt, even unto the border of Ekron northward--which is counted to the Canaanites; the five lords of the Philistines: the Gazite, and the Ashdodite, the Ashkelonite, the Gittite, and the Ekronite; also the Avvim

22. Yehoshua 15:63

סג ואת-היבוסים יושבי ירושלים, לא-יכלו בני-יהודה להורישם; וישב היבוסים את-בני יהודה, בירושלים, עד, היום הזה.	63 And as for the Jebusites, the inhabitants of Jerusalem, the children of Judah could not drive them out; but the Jebusites dwelt with the children of Judah at Jerusalem, unto this day.
---	--

23. Radak, Yehoshua 15:63

לא יכלו בני יהודה להורישם. כתיב יוכלו כי אף בזמן העתיד לא יוכלו עד שיבא דוד וקרי יכלו כי לא יכלו אז להורישם בעת כבוש הארץ ואמרו רז"ל יכולין היו אלא שלא היו רשאים מפני השבועה שנשבע אברהם לאבימלך והיבוסים הזה לא היה היבוסים משבעה גוים אלא אדם אחד שהיה שמו יבוס והיה מפלשתים מזרע אבימלך ונקרא המקום על שמו יבוס ואנשי המשפחה ההיא יושבי ירושלים היה שמם יבוסים מתיחסים אל יבוס וכן ארונה היבוסים שהיה מלך המקום ההוא ומבצר המקום הזה הוא ציון שהיא בירושלים ועד דוד לא היה נכבש המקום הזה ולדעת רז"ל לא כבשוהו מפני השבועה

It is written, "Will not be able," for even in the future they would not be able to, until the advent of David. And it is read, "They could not" - because then they were unable to drive them out, at the time of the conquest of the land. And our Sages, of blessed memory, said: They were able, but they were not permitted – because of the oath that Avraham made to Avimelekh. And this "Jebusite" was not the Jebusites of the seven [Canaanite] nations, but rather a single person whose name was Yevus, and he was of the Philistines – from the seed of Avimelekh. And the place was named after him, Yevus. And the people of that family, who dwelled in Jerusalem, were called Yevusi – i.e., related to Yevus. Thus, Aravna the Yevusi – who was king of that place. And the fortress of that place was Zion, which is in Jerusalem. Until [the time of] David that place was not conquered. To the view of the Sages, it was not conquered because of the oath.

24. Midrash Shmuel

דבר אחר אתה נתת לו (אברהם לאבימלך) שבע כבשות, חייך שבניו הורגין שבעה צדיקים מבניך, אלו הן, שמשון, חפני ופנחס, שאול ושלשת בניו. דבר אחר אתה נתת לו שבע כבשות, חייך שבניו מחריבין ז' משכנות מבניך, אלו הן אהל מועד, וגלגל, ונוב, וגבעון, ושילה ובית העולמים תרין

25. Rashi, Shemot 15:14

14 Peoples heard, they trembled; a shudder seized the inhabitants of Philistia.

יד שמעו עמים ירגזון חיל אחזו יושבי פלשת:

they trembled: Heb. ירגזון, [which means] they tremble.

ירגזון: מתרגזין:

the inhabitants of Philistia: [They trembled] since they slew the children of Ephraim, who hastened the end [of their exile] and went out [of Egypt] forcibly, as is delineated in (I) Chronicles (7:21). And the people of [the town of] Gath slew them [the children of Ephraim]. — [from Mechilta]

יושבי פלשת: מפני שהרגו את בני אפרים – שמהרו את הקץ ויצאו בהזקה כמפרש בדברי הימים – והרגום אנשי גת (מכילתא):

26. Rav Kook, Olat Ra'aya, 230

ישנם מנגידים רבים וגדולים, מנגידים מעמים רבים שחפצים לסמות אורו של עולם. אמנם עצת ד' היא נפלאה כל כך, עד שהוכן מראש, שכל ההסתערות של ההתנגדות אל התכלית הכללית, המתכוננת על ידי ישראל, תהפך לכח עוקר את המתנגד עצמו ומוסיף כח ואור אל חפץ ד' שיצא לאור. בזה הוכנה ההבטחה של הנצחיות לעצת ד' העומדת לעד, במה שהיא מנצחת את כל מתנגד לה, ופועלת להוציא מעצם הנגוד הוספת כח.

המדות והתכונות הנמצאות בעמים, שעמדו מאז כצרים לישראל, ובנצחונם עליהם הטביעו חותמם של תכונותיהם באיזה רשם בישראל, הנה אלו התכונות עצמן צריכות הנה לשמוש הקדשה והשלמות, כמו הגבורה והנקמה במקום הראוי, וכן יתר התכונות, שישראל מוציאים מעמים הסובבים אותם, וגם מאותם שעמדו לבלעם, שדוקא על ידי כח שליטתם עליהם באו לידי תכונת שלמותם הכללית, שצריכה להקיף כל הצדדים כראוי לעם עולם, שיעמד לנשוא גוים.